

**Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον
᾽Οδησοῦ καὶ Ταυρίδος κ. Ἀγαθάγγελον
καὶ τοὺς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς
τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς,
τοὺς Συνερχομένους εἰς Ἀστόριαν Νέας Ὑόρκης**

26ῆ Ἰουνίου 2007 ἐκ.ἡμ.

Σεβασμιώτατε,

ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ Σωτηρὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί:

ΜΕΤΑ μεγίστου πόνου καρδίας εἴμεθα μάρτυρες τῆς πώσεως τῆς ἐνδόξου Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸ δίδυμον κακὸν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοῦ Σεργιανισμοῦ, ὡς καὶ τῆς ἀποδοχῆς ἀπὸ μέρους αὐτῆς ὄχι μόνον νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ νὰ κοινωνήσῃ πλήρως μὲ ὅλας τὰς ἄλλας τοπικὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σχεδὸν ἅπασαι βαθύτερον ἀναμειγμένα εἰς τὴν ἀποστασίαν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀπὸ ὅ,τι εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Πατριαρχεῖον Μόσχας.

Ἡ Ρωσικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς, ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἔτη 1992-1994 εἰσηλθεν εἰς πλήρη καὶ ἐπίσημον κοινωνίαν μὲ τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος, τῇ ἀπαιτήσῃ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, διέκοψε κοινωνίαν μὲ αὐτάς, συνεβούλευσεν αὐτάς τὰς τρεῖς Ἐκκλησίας νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά της καὶ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὰς οὕτω καλουμένας «Μητέρας Ἐκκλησίας» τοῦ νέου ἡμερολογίου. Τὴν ἔκκλησιν αὐτήν, ὡς ἦτο φυσικόν, ὅλοι τὴν ἔχομεν ἀπορρίψει, ἐφ' ὅσον εἴμεθα πλήρως ἐνήμεροι περὶ τοῦ ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν ὡς Ὀρθοδόξων ποιμένων.

Ὁ πόνος ἡμῶν, παρὰ ταῦτα, ἀνεκουφίσθη ἐκ τοῦ ὅτι εἷς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, -τὸ πλέον σημαντικὸν- ἔχει ἐπιμόνως ἀρνηθῆ νὰ ἀποδεχθῆ τὴν διακοπὴν τῆς ἐπίσημου κοινωνίας μὲ ἡμᾶς, ἔχει ἀποφασιστικῶς ἀρνηθῆ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἀποστασίας, ἢ, κατὰ τὴν περιεκτικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἐπισκόπου Φωτίου τῆς Βουλγαρίας, (ἔχει ἀρνηθῆ) νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὸν σταυρὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ὁμολογίας, ἀκολουθούμενος δὲ ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ Κληρικῶν τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἔχει ἀποφασίσει νὰ συνεχίσῃ τὴν μαρτυρίαν Αὐτῆς καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς καθαρᾶς Ὀρθοδοξίας.

Ἐφ' ὅσον ὁ Ἐπίσκοπος Ἀγαθάγγελος οὐδέποτε διέκοψε κοινωνίαν με ἡμᾶς, οὔτε ἡμεῖς με αὐτόν, αὐτὸς συνεχίζει νὰ εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ ἐνθαρρύνομεν ὅλους, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν μαρτυρίαν τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸν καὶ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ ὀργανώσῃ ἐκ νέου τὴν δομὴν τοῦ ἐναπομείναντος πιστοῦ τμήματος τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν.

Προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, εἶναι φανερόν ὅτι πρέπει νὰ χειροτονηθοῦν ἄλλοι Ἀρχιερεῖς, ἡμεῖς δὲ ἔχομεν ἤδη ἐκφράσει εἰς τὸν Σεβασμ. Ἀγαθάγγελον τὴν προθυμίαν μας νὰ λάβωμεν μέρος, ὁμοῦ μετὰ ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, εἰς τοιαύτας χειροτονίας κάποτε εἰς τὸ μέλλον. Τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα θαυμάσιον τρόπον ἀνταποδώσεως τοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν εἰς τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς, ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἔτη 1960 καὶ 1962 ἐχειροτόνησε νέους Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἡ ὁποία παρέμενε ἄνευ Ἀρχιερέων ἀπὸ τοῦ 1955.

Ἐπίσης, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ σᾶς προειδοποιήσωμεν, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν ἄλλαι ὁμάδες Παλαισημερολογιτῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, αἱ ὁποῖαι νὰ σᾶς προσεγγίσουν, πιθανόν με διάφορους κατηγορίας ἐναντίον ἡμῶν. Ταιαῦται κατηγορίαι ἐξητάσθησαν πλήρως ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν τὸ 1994 ὅτι αὐταὶ εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησιολογικὴ μας θέσις ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς αὐτὴν τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ἀπὸ τότε, μέχρι τῆς [προσφάτου] πτώσεως τῆς πλειονότητος τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, αὐτὴ εὐρίσκετο εἰς πλήρη κοινωνίαν με ἡμᾶς καὶ με τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐνώσεως με τὴν Μόσχαν διήρκεσεν ἀρκετὰ ἔτη, με ἀποτελεσμα ὁμάδες τινὲς νὰ ἀποστοῦν ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς πρὸ τῆς ἐνώσεως. Μερικαὶ ἀπὸ αὐτὰς υἱοθέτησαν θέσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἐνῶ ἄλλαι διηρέθησαν με τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἀπωλέσουν πᾶσαν ἔννοιαν ἐκκλησιαστικότητος. Ἐν τούτοις, ἡ ὁμάς ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔχει διατηρήσει μίαν σοβαρὰν μαρτυρίαν καὶ μίαν γνησίαν συνέχειαν τῆς διδασκαλίας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, εἶναι ἡ καθοδηγούμενη [ἀρχικῶς] ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λαζάρου καὶ τώρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος. Ἀναγνωρίζομεν πλήρως τὰ συνημμένα κανονικὰ προβλήματα, ὅμως ὑπάρχουν τρόποι διὰ νὰ ὑπερβαθοῦν

αὐτά, κατὰ δὲ τὴν παροῦσαν κρίσιμον στιγμὴν διὰ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν θὰ εἶναι τραγικὸν ἂν αἱ δυνάμεις Αὐτῆς εἶναι διηρημένα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ὀλοτήτων, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ταυτόσημος.

Ἐφ' ὅσον ἔχομεν δεχθῆ ἀπὸ τὴν ομάδα αὐτὴν ἔκκλησιν διὰ νὰ ὑπηρετήσωμεν ὡς διαμεσολαθηταί, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐξεύρετε κάθε δυνατὸν μέσον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς καλῆς διαθέσεως, προκειμένου νὰ ἐπιτύχετε τὴν ἔνωσιν μὲ αὐτούς. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἓνα τοιοῦτον γεγονός θὰ ἔπειθε πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τοῦ παρόντος παραμένουν εἰς ἀβεβαιότητα ἐπιλογῆς, νὰ ἀκολουθήσουν τὸ καλὸν παράδειγμά σας.

Προσευχόμεθα, ὅπως ὁ Ἐλεήμων Κύριος ἡμῶν φωτίσῃ Ἑμᾶς ἅπαντας, Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ὥστε νὰ καταλήξετε εἰς σοφὰς καὶ ἐπιμελῶς μελετημένας ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ μέλλον τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς.

Ἡ προσευχή μας εἶναι, ὅπως Ἑμεῖς ὁμοῦ μετὰ τῶν τριῶν τοπικῶν Ὁρθοδόξων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν ἐδῶ εἰς τὰ Βαλκάνια συνεχίσωμε ἐν ἀρμονίᾳ τὸν ἴδιον ἀγῶνα διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διακήρυξιν τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

Ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

† Ὁ Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου